

Ikt. sz.: EUB/31-1/2013.

EUB-7/2013. sz. ülés
(EUB-96/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2013. március 25-én, hétfőn, 11 óra 33 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása	5
Az elnök tájékoztatója a Törökországban tett látogatásáról	5
Tájékoztató az európai szemeszter végrehajtásáról szóló összefoglaló jelentésről	5
Dr. CSéfalvay Zoltán tájékoztatója	6
Kérdések	7
Az államtitkár válaszadása	9
A bizottsági ülés bezárása	11

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az európai szemeszter végrehajtásáról szóló összefoglaló jelentésről

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Bebes István (Fidesz)

Dr. Braun Márton (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Ivanics Ferenc (Fidesz)

Lipők Sándor (Fidesz)

Nógrádi Zoltán (Fidesz)

Dr. Szalay Péter (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz)

Ughy Attila (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Káli Sándor (MSZP)

Dr. Szanyi Tibor (MSZP):

Balczó Zoltán (Jobbik)

Bana Tibor (Jobbik)

Murányi Levente (Jobbik)

Mile Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Mengyi Roland (Fidesz) Bebes Istvánnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Dr. Cséfalvay Zoltán államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Jelen van

Pelczné dr. Gáll Ildikó európai parlamenti képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 33 perc)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom.

Köszöntöm a képviselőtársaimat, a bizottság munkatársait, köszöntöm a meghívott vendégeinket, a sajtó igen tisztelt képviselőit és a napirendi pont előadóját, Cséfalvay Zoltánt a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottságunk határozatképes. Egy eseti képviseleti megbízást jelentek be: Bebes István képviselő úr képviseli Mengyi Rolandot.

A mai napra egyetlen egy napirendi pontot tűztünk ki, ahogy az elmúlt héten a bizottsági ülésünkön tájékoztattam képviselőtársaimat. Tájékoztató az európai szemeszter végrehajtásáról szóló összefoglaló jelentésről, tanácsi azonosítója 7236/13. Kérdezem a képviselőtársaimat, a napirendi ponttal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet.

Szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja a napirendi pont megtárgyalását? *(Szavazás.)* A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag támogatta. Köszönöm szépen.

Az elnök tájékoztatója a Törökországban tett látogatásáról

Tisztelt Bizottság! Napirend előtt tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy az elmúlt héten Törökországban tettem látogatást a munkatársaimmal, a parlament alelnökével, az európai ügyek bizottsága elnökével és a bizottság tagjaival folytattam tárgyalást, valamint a külügyi bizottság alelnökével és az Európai Ügyek Minisztériuma helyettes államtitkárával és még számos rendezvényen, tárgyaláson vettünk részt. Úgyhogy kicsit ismerkedtünk Törökország európai uniós kapcsolataival.

Tájékoztató az európai szemeszter végrehajtásáról szóló összefoglaló jelentésről (tanácsi azonosító: 7236/13.)

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk a mai napirendi pont megtárgyalásához. Tájékoztató az európai szemeszter végrehajtásáról szóló összefoglaló jelentésről.

Tisztelt Bizottság! Mint nyilván a képviselőtársaim tudják, az európai szemeszter egyfajta keretet biztosít a tagállami gazdaságpolitikák koordinálására. A nemzeti parlamentek a szemeszter legfontosabb eseményeinél bírnak jelentős szereppel. Az európai szemeszter eljárásrendjéhez kapcsolódva így bizottságunk is rendszeresen napirendre tűzi a szemeszter elindító éves növekedési jelentést, majd a kormány által az Európai Bizottságnak benyújtott konvergenciaprogramot és természetesen ehhez kapcsolódva a nemzeti reformprogramot, valamint az uniós intézmények elfogadott – úgynevezett – országspecifikus ajánlásait vitatja meg. A harmadik európai szemeszter kezdetét jelentő 2013. évi éves növekedési jelentést tavaly – emlékeztetem a képviselőtársaimat – a december 3-ai ülésünkön tárgyaltuk meg. Azóta eltelt jó pár nap. A Tanács különböző formációi is megvitatták a kérdést és egyúttal értékelték a tavalyi országspecifikus ajánlások végrehajtását. Most az államtitkár úrtól tisztelettel azt kérjük, számoljon be röviden arról, hogy a Tanácsban mutatkozott-e egyáltalán egyetértés a tagállamok között, mindebből melyek a legfontosabb tanulságok Magyarország számára. Átadom a szót az államtitkár úrnak. Tessék parancsolni!

Dr. Cséfalvay Zoltán tájékoztatója

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára:
Köszönöm a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mindenekelőtt köszönöm a meghívást, és azt is, hogy visszautaltak arra, hogy egyszer már részben tárgyaltuk ezt a témát, amikor az éves növekedési jelentés megjelent. Itt most annyival vagyunk előrébb, hogy már novemberben jelent meg ez, ami a korábbi szemeszterhez képest előnyt jelent arra is, hogy a tanácsi formációknak volt idejük mindezt részleteiben is megvitatni.

Emlékeztetőként felsorolom, hogy melyek azok a pontok – öt van ilyen -, amelyeket az éves növekedési jelentés kiemel, mint ajánlandó prioritást. Differenciált és növekedésbarát költségvetési konszolidáció végrehajtása, erre a growth friendly kifejezést használják, ami nagyon jól hangzik, sokkal nehezebb azonban a gyakorlatban megvalósítani. A második pont a pénzügyi, banki szektor helyreállítása, a hitelezés normalizálása; a növekedést elősegítő reformok a harmadik prioritás, a munkanélküliség leküzdése és a válság társadalmi következményeinek megoldása, valamint ötödikként az államigazgatás korszerűsítése. Hadd utaljak arra, hogy ebben az öt prioritásban megjelennek azok az elemek is egyébként, amelyeket Magyarország az elmúlt két évben reformként végigvitt, mindenekelőtt mindaz, ami az új munka törvénykönyvét, a nyugdíjreformot illeti. Ha valaki figyelmesen nézi az ajánlást, például az első prioritásnál, amely növekedésbarát fiskális konszolidációról beszél, szó szerint megemlítésre kerül, hogy a munkát terhelő adóktól egy másfajta adórendszer felé célszerű elmozdulni. Úgy gondolom, az az adórendszerbeli átalakítás, amely a munkát és a jövedelmeket terhelő adókat csökkenti és az egyensúly érdekében más adónemeknél céloz meg emelést, az pontosan ebbe az irányba mutat. Hasonlóképpen a munkaerő-piaci átalakításnak sok-sok eleme is összhangban van azzal, ami 5-6 prioritásként megfogalmazódik.

Az elmúlt időszakban több tanácsi formáció is megtárgyalta és politikai vitát folytatott az éves növekedési jelentésről, így például az ECOFIN, a Foglalkoztatási, Szociális és Fogyasztóvédelmi Tanács. Egyet emelnék ki közülük, mégpedig a Versenyképességi Tanácson elhangzott vitát, már csak azért is, mert azon személyesen részt vettem, így talán első kézből tudnék arról beszélni, hogy mely pontok kerültek különösen kiemelésre és különösen vitára e tekintetben. A Versenyképességi Tanács fő területe a kutatás-fejlesztés, a belső piac és ezen kívül az iparpolitika. Ezért a kutatás-fejlesztés terén külön kiemelték, hogy a növekedésbarát költségvetést úgy célszerű végrehajtani, hogy a kutatás-fejlesztési ráfordítások lehetőség szerint inkább emelkedjenek, mintsem csökkenjenek. E téren persze az Európai Unió átlaga a 2010 és '11 közötti változásban túl nagy sikereket nem tud felmutatni, hiszen a GDP-arányos K+F ráfordítás az Unió átlagában 2,01 százalékról 2,03-ra emelkedett. Zárójelben tenném hozzá, hogy Magyarországon a K+F ráfordítás a GDP arányában 2011-ben 1,21 százalék volt, ami '93 óta nézve a legmagasabb arányszám. De abban egyetértés mutatkozott, hogy a költségvetésnek erre figyelemmel kell lennie.

Ami a vitákban a Versenyképességi Tanácsban külön kiemelésre került és úgy gondolom, hogy ez a hazai gazdaságpolitikával is teljesen összhangban van, az egy proaktív ipari politikának, vagy ha úgy tetszik, megújított iparpolitikának a jelentősége. Magyarországon többfajta vita folyik arról, hogy a magyar kormány hivatalba lépése óta folyamatosan beszél egy újraparosítás szükségességéről és arról, hogy az ipar milyen fontos, különösen a válság idején. Azt tudom mondani mindehhez, hogy az Európai Bizottság, részben az államok is egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek az iparpolitikára, holott ezelőtt pár évvel, mondjuk öt évvel, az iparpolitika kifejezés, mint olyan, nem nagyon volt divatban Európában, Magyarországon is külön viták zajlottak arról, hogy vajon szükséges-e újra iparosítani. Azt tudom mondani, hogy nagyon sok tagállam erősítette azt a véleményt, hogy az iparra vagy az új iparpolitikára mindenképpen szükség van. Sőt azt is mondhatnám, hogy

egyfajta iparosítási versenyfutás is zajlik Európában. E téren egyébként a Bizottság ambíciója az, hogy az ipar részesedése a GDP-ből 2020-ra, tehát az évtized végére 20 százalékra emelkedjen. Magyarországon jelenleg 28 százalék, tehát ezt a célkitűzést szerintem már rég teljesítettük. De úgy gondolom, itt figyelembe kell venni, hogy nagyon jelentős versenyfutás indult el az iparosítás, újraiparosítás vagy megújult iparpolitika területén. A belső piacnál pedig nyilvánvalóan annak bővítése, ami megfogalmazódott közös pontként. Tehát ez a 2-3 pont volt talán a legfontosabb, ami a Versenyképességi Tanácson konkrétan elhangzott.

A menetrend az, hogy április 15-ig kell benyújtani mind a konvergenciaprogramot, mind pedig a nemzeti reformprogramot. Ezen a tárca és a tárcák dolgoznak. Ez alapján fogalmazzák meg majd az új országspecifikus ajánlásokat, majd jut el a tanácsi döntésig. Ami talán újdonság, vagy erősebb most, hogy nagyobb tere nyílt a Bizottsággal való bilaterális konzultációknak a korábbi szemeszterhez képest. Ez, úgy gondolom, egy nagyon fontos eredmény, ugyanis ennek révén ezeket a majdan megjelenő országspecifikus ajánlásokat valóban az ország sajátosságainak figyelembevételével lehet értelmezni. Így például erős magyar álláspont, hogy az adórendszeri átalakítások és az adórendszer alapvetően nemzeti hatáskör és a versenyképesség erősítésének egyik fontos eszköze.

Én ennyit gondoltam nagyon röviden elmondani bevezetésként, és szívesen állok rendelkezésre kérdések megválaszolásával is.

Kérdések

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Megnyitom a vitát, a kérdések, vélemények lehetőségét. Akinek kérdése, véleménye van, kérem, most jelentkezzen! *(Dr. Szalay Péter jelentkezik.)* Szalay képviselő úr!

DR. SZALAY PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Egyfelől az iránt érdeklődnék, hogy milyen tapasztalatokkal rendelkezik az ország az európai szemeszter tekintetében. Másfelől pedig - miután az államtitkár úr érintett hitelezési, pénzügyi kérdéseket - nagyon kíváncsi lennék, hogy mi a véleménye a ciprusi helyzetről. Nevezetesen arról, hogy lefoglalják, egyszerűen elkobozzák a bankbetétek egy részét. Ez a jövőt tekintve milyen perspektívát rejt magában és nem rejt-e hitelezési veszélyt ön szerint? Mert bennem felmerül, hogy azokban az országokban, ahol bármilyen probléma adódik, az emberek e tapasztalat alapján megpróbálják a pénzeiket elmenekíteni az országból, ami pedig akár súlyos pénzügyi válsághoz is vezethet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Balczó képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót elnök úr.

Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány kérdést szeretnék feltenni. Az anyagban szerepel, hogy kiemelten kell foglalkozni a nyugdíjrendszereken belül a hosszú távú fenntarthatóság kérdésével. Változatlanul az-e az álláspontja a kormánynak, jól tudom-e, hogy jelenleg úgy véli: körülbelül 2025-ig a jelenlegi típusú nyugdíjrendszer fenntartható? Jól emlékszem-e az elemzésre, amelynek ez a végeredménye? Kiemelten szerepel az a követelmény, hogy helyreálljon a gazdaságnak nyújtott hitelek megszokott rendje és különösen a KKV-kat emeli ki. Vajon Magyarország mit tud tenni annak érdekében, hogy világossá váljon, adott esetben ennek a kérdésnek a megoldása a külföldi bankok magyar leánybankjaitól függ? És nem akarom mondani a példákat, amelyek kapcsán azért látszik, hogy ez milyen módon eredményezte már a válság kezdetén is a hitelezés rendkívüli mértékű visszafogását. Magyarul elég nehéz nekünk megoldani ezt, amikor nem magyar bankokról van szó, persze

lehetnének részben állami tulajdonú vagy magyar többségi tulajdonú kereskedelmi bankok. Tehát magyarul ebben a kialakult bankrendszer-tulajdoni viszonyban vajon van-e elég eszközünk? (*Ughy Attila megérkezik.*)

Még egy utolsó kérdést szeretnék feltenni. Idézem az anyagból: „Különös figyelmet érdemel a parlamentek által, a folyamat demokratikus legitimitásának biztosításában játszott szerep” az európai szemeszter, a költségvetés alkotásában. Nekünk, a Jobbiknak a kormányzattal, alkalmanként személy szerint a miniszterelnök úrral van egy vitánk, eltérő álláspontunk. Senki nem állítja azt, hogy a magyar Országgyűlés végül is a maga döntésével ne legitim, demokratikus módon alkotná meg az adott évek költségvetését. De ha be kell tartanunk, hogy a folyamat demokratikus legitimitásában játszott szerepe a parlamenteknek, akkor azt szeretném megkérdezni, hogy mikor kaphatjuk meg a konvergenciaprogramot. Gondolom, most is a konvergenciaprogram lesz az, amelyben megfogalmazza a kormány a makrogazdasági pályát, és amelyhez végül is – mondhatjuk – észrevételeket fűznek majd. De, ha jól tudom, a folyamat végeredménye, hogy oda-vissza konzultációk után az ECOFIN fogja ezt elfogadni. Nyilván – ezt úgy ítéljük meg – bizonyos szempontból ezzel a költségvetésnek egy szerkezete, ha nem is fő számai, de meghatározottak lesznek. Tehát a kérdésem így hangzik: ha ebben az eljárásban a parlamentnek a folyamat demokratikus legitimitásának biztosításában szerepe van, akkor a konvergenciaprogramot, amelyet a kormány kiküld, például ez az illetékes bizottság mikor kaphatja meg és mondhat-e róla adott esetben véleményt. Ezt szeretném megkérdezni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Braun képviselő úr!

DR. BRAUN RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen.

Államtitkár Úr! Csatlakoznék a két előző képviselőtársam felvetéséhez, részben Ciprus, részben – ahogy az elnök úr is említette - a nyugdíjrendszerek kérdéséhez. Ha jól hallottam a rádióban, éppen az Európai Unió ajánlja Ciprusnak, hogy államosítsák a nyugdíjalapokat, tehát amiben minket kritizáltak, most megjelent mint egy kívánatos forma a ciprusi adórendszer megmentése érdekében.

Említette az államtitkár úr, hogy a szemeszteren elhangzott a belső piac élénkítése. Itt nyilvánvalóan az van előttük, hogy a kereslet nőjön. (*Káli Sándor megérkezik.*) Nem lehetne úgy megvalósítani – a hétvégi olvasmányélményem alapján kérdezem ezt -, ahogy a nagy japán kereskedelmi konglomerátumok működnek, hogy gyakorlatilag egymástól szerzik be elsősorban a dolgokat, ha lehet, egymás ajánlatait fogadják el? Nem lehetne ezt Európában is megvalósítani? Tudom, hogy nem illik erről beszélni, van WTO meg minden, de ha esetleg egymástól vásárolnánk dolgokat, így lehetne talán a belső piacot élénkíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mile képviselő úr!

MILE LAJOS (független): Köszönöm, elnök úr.

Tisztelt Államtitkár Úr! Említette, hogy megújított iparpolitikát tartalmaz az elképzeléshalmaz. Ezzel kapcsolatban megjegyzésem lenne. Akkor esetlegesen várható, hogy a folyamat megszakad? Nevezetesen az a folyamat, hogy a nagy ipari cégek a termelő tevékenységüket szeretik kitelepíteni oda, ahol olcsóbb a munkaerő és a fajlagos költségek kisebbek az előállításnál. Mert ha ez a folyamat nem fordul meg, nem tudom, milyen irányba fog ez a megújítás elindulni.

A másik ez a 28 százalék, a magyar ipar mostani részesedése az össztermelésből. Ezt teljesítettük, tehát a számok szépen hangzanak, de ha megnézzük ennek a valós tartalmát, öröme nem sok okunk van. Egy kérdésem lenne: ez a fajta megújított iparpolitika mennyiben

tartja szem előtt a fenntarthatóság szempontjait, mert ez a fajta verseny többször előfordult már a gazdaságtörténetben és a végeredményt tekintve nem mindig volt üdvös.

Azt, amit Balczó képviselő úr is emlegetett, szeretném kiegészíteni. Úgy tűnik, hogy ez nemcsak közöttünk és nemcsak az anyagban vetődik fel, hanem az EU-n belül is alapkérdés, hogy a nemzeti parlamentek szerepe a szemeszter ellenőrzésében, a folyamat végigkísérésében hogyan növelhető. Dán kezdeményezésre volt novemberben egy megbeszélés, akkor, meg nem mondom, hogy milyen alapon, de 11 tagállam képviselői voltak ott, most pedig, azt hiszem, két hete én is kinn voltam, mind a 27 tagállam illetékes bizottságának tagjaiból voltak delegáltak. Ez a kezdeményezés éppen arra irányul, hogy hogyan lehetne a nemzeti parlamentek szerepét erősíteni ebben a folyamatban, amit szemeszternek hívunk. A lenne a kérdésem, hogy tervez-e a kormányzat ezzel kapcsolatban lépéseket, hol látja azokat a beavatkozási pontokat, ahol a nemzeti parlamenteknek vagy az illetékes bizottságnak vagy bizottságoknak a szerepét növelni lehetne, mert valóban egyfajta demokratikus deficitet jelent, ha ez a mostani gyakorlat érintetlenül marad. Köszönöm. *(Tessely Zoltán megérkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Valóban tavaly novemberben részt vettem ezen a koppenhágai tanácskozáson, ahol 11 elnököt hívott meg a dán parlament európai ügyek bizottságának elnök asszonya azon az alapon, hogy mi általában véve gyakrabban veszünk részt a vitában és gyakrabban beszélgetünk a nemzeti parlamentek szerepéről. Nem véletlenül írtunk egy elég határozott levelet Van Rompuy elnök úrnak, amire választ vártunk és majd kapunk is, hogy az új európai építkezésben, ahogy nevezzük ezt, a nemzeti parlamenteknek hol van a szerepük, hiszen mi nem szeretnénk feladni a nemzeti szuverenitásunkat. Bizonyos kérdésekben ezt tettük, de a lisszaboni szerződés eleve meghatározza, hogy jelentős szava van a nemzeti parlamenteknek és ebben szeretnénk hallatni a hangunkat. Ennek a második fordulója volt, ahol Mile Lajos képviselőtársunk képviselte a bizottságunkat. Tehát ez ügyben folynak a levelezések és a bizottsági szakértői anyagok egymásnak való megküldése, formálódik a dolog. A mi bizottságunknak lesz egy kialakult véleménye, természetesen várjuk, hogy az Európai Unióban azon bizottságoknak, amelyek ebben részt vesznek, mi a véleményük, minden esetre van egyfajta összhang.

Több kérdésre jelentkezőt nem látok. Tisztelt Államtitkár Úr! Visszaadom a szót, kérem, hogy válaszoljon a kérdésekre.

Az államtitkár válaszadása

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára: Köszönöm a szót. Megpróbálok inkább témánként végigmenni

Az első kérdésről nagyon röviden, mindarról, ami Cipruson zajlik, illetve már úgy tűnik, hogy valamilyen megoldás van. Két nagyon lényeges változás van minden korábbi országmentő akcióhoz képest, amelyik mondhatnánk úgyis, hogy az Európai Unió korábbi vállalásait, vagy pedig korábbi szabályait lépi túl vagy felülírja, maradjunk ebben a kifejezésben. Az egyik változás, hogy amikor egy országot megsegítették, akkor mindig kívülről valamilyen teljes összeggel megmentették őket. Most a helyi forrásokból, az ország forrásaiból való hozzájárulás szerepel ebben. Ebben volt a vita, hogy ezt milyen szinten tegyék, a betétesek miként járuljanak hozzá. Úgy gondolom, hogy ez teljesen új helyzetet teremt e tekintetben. Tehát nem arról szól a dolog, hogy iksz országot címzetten ennyi segítséggel kimentik, hanem az adott ország is vegyen részt a meglévő forrásaival, eszközeivel, vagy pedig teremtsen meg ezeket.

A másik, ami bizonyos értelemben felülírta azt a 2008 óta meglévő konszenzust, illetve szabályt, a betétesek védelme 100 ezer euróig. Nem ez a mostani megoldás, ami ma

hajnalra megszületett, de úgy gondolom, hogy maga a felvetés, hogy ez létrejött, elég sok kárt okozott egyébként Európában. Tehát a kár már megtörtént, ha szabad így fogalmazni, az egy más kérdés, hogy milyen megoldást találtak. Tehát a ciprusi helyzet abban a tekintetben is nagyon kritikus, hogy az Európai Unió felülír néhány szabályt, amit eddig egyébként a válságkezelésnél szabályként kezeltek. Ennek nyilván megvannak a piaci és minden más következményei is. Úgy gondolom és ezt mondtam múlt hét hétfőn is, hogy ha eddig nem volt világos, most már szerintem mindenki számára világos, hogy minden ilyen külső segítség, legyen az IMF vagy EU, jelentős áldozatokkal jár és áldozatokat kíván meg a lakosság oldaláról. Ezért szerencsés, ha egy ország a saját lábán tud állni és a piacról tudja finanszírozni államadósságát.

Ami a nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságát illeti, az elmúlt két esztendőben sok vita zajlott az úgynevezett magánnyugdíj-pénztári rendszer átalakításáról, amely – hozzátenném - annyiban volt magán, hogy magán cégek kezelték egyébként a befizetést, amennyiben ez magánnak tekinthető, de ahhoz a befizetéshez effektíve nem férhetett hozzá, fedezetként nem használhatta, tehát nem volt magántulajdonként kezelhető eszköz, az egy jogosultságot jelentett és ez a nyugdíjjogosultság az állami pillérbe átlépve is megmarad. A nyugdíjrendszer fenntarthatósága kérdésében, úgy gondolom, ez egy nagyon fontos lépés volt, tehát az állami nyugdíjpillér megerősödése, illetve a magánnyugdíj-pénztár átalakulása, amely egyébként költségvetési szinten is nagyon jelentős, hiszen éves szinten 1,3-1,5 százaléknyi hiányt okozott és a hiányok halmozódása nyilván adóssághoz is vezethet. A másik alapkérdés, hogy a fenntarthatóságot nyilvánvalóan a foglalkoztatás oldaláról célszerű megközelíteni, minden egyes új munkahely létrejötte erősíti a nyugdíjrendszer fenntarthatóságát. Az egymillió új munkahely nem csak azért fogalmazódott meg, mert az egy kerek szám, hanem egyben jelzi azt is, hogy mi kell a hosszú távú nyugdíj-fenntarthatóság érdekében és a foglalkoztatási arányszámok azt mutatják, hogy a foglalkoztatás bővítésével tudunk számolni az elmúlt időszakban is és jövőre is. Ez az, ami igazából a fenntarthatóságot megerősíti.

A hitelezés, hozzátenném, hogy európai szinten probléma, mert nemcsak Magyarországon kérdés különösen a kis- és középvállalkozások hozzáférése a hitelezési forrásokhoz. Magyarországon zajlik egyfajta vita jelen pillanatban, hogy a bankok tartózkodnak a hitelezéstől, vagy pedig a másik oldalon éppen kevés a hitelezhető projekt és befektetés. Úgy gondolom, hogy az a párbeszéd, amely a bankokkal zajlik és gondolom, még mélyebb lesz, ezt a kérdést tudja kezelni. A hitelezésben, azért tegyük hozzá, a kormány tett lépéseket adó oldalról ösztönzően, tehát amennyiben a bankok kis- és középvállalkozások hitelezését erősítik, leírhatnak a bankadóból, ez is egyfajta megoldás. De nyilvánvalóan többfajta megoldásról is érdemes és célszerű gondolkodni együtt a bankokkal és hadd tegyem hozzá, az európai uniós forrásoknak egy része a JEREMIE-n keresztül és a mikrohitel enyhítheti ezt a kérdést.

Többször felvetődött a konzultáció szerepe és fontossága. Hadd tegyem hozzá, hogy ezért vagyok itt. Amikor meghívást kapok vagy kaptam, nagyon szívesen jövök és nagyon örülök neki, hogy ezekről a kérdésekről beszélni tudunk, a fontos elemeket át tudjuk tekinteni. A menetrend, úgy gondolom, az, ami eddig kialakult, vagyis a részemről a nemzeti reformprogramért vagyok felelős, tehát a nemzeti reformprogram kormányzat általi elfogadása után további konzultációt tudunk folytatni róla, úgy gondolom. Ahogy említettem, ez hosszú menetrend, hiszen benyújtás, utána fogalmazzák meg az országspecifikus jelentéseket, fogadja el a Tanács, tehát itt lehetőség nyílik további párbeszédre és konzultációra.

Ami a japán konglomerátumokat illeti, én nem nagyon kedvelem őket, mint iparpolitikai megoldást, mert lehet jól is csinálni ezt és lehet rosszul is, magyarán, mellé is lehet fogni egy-egy konglomerátumban lévő vagy azokra koncentrázó iparpolitikában. Nem véletlen, hogy Dél-Korea vagy Japán beleszalad egy-egy válságba, nem olyanba, mint ami

most van, de az részben erre az államilag vezérelt és az állam által kiválasztott nyertesekre épülő iparpolitikából ered, ami, úgy gondolom, nem szerencsés megoldás.

Hogy az iparpolitikának milyen eszközei vannak? A vitákban általános elemként vetődött fel mindig a kis- és középvállalkozásoknak részben a forrásokhoz való jutása, részben pedig megerősítése, vagy a beszállítói kapcsolatok, a kutatás-fejlesztés erősítése, el egészen - csak hogy egy példát említsek - éppen a válság idején a kis- és középvállalkozások megerősítése érdekében az állami támogatási szabályoknak vagy a de minimis szabályoknak a megváltoztatásáig, illetve a mostani küszöbérték felemeléséig 200 ezer euróról 500 ezer euróra. Ez még vitatott, nagyon sok tagállam, köztük Magyarország is ezt támogatja. Ez is egyik eszköze például az iparpolitikának. A tagállamok sokkal inkább az előremutató iparpolitikai megoldásokat helyezik előtérbe, mint kutatás-fejlesztés, beszállítók, pici állami támogatási szabályozás, adminisztrációs tehercsökkentés, mind az a kör, ami az iparpolitikát tudja erősíteni.

A bizottsági ülés bezárása

ELNÖK: Köszönjük szépen, tisztelt államtitkár úr, ismételten, hogy elvállalta, hogy a bizottsági ülésünkön részt vesz. Mindig tisztelettel és szeretettel látjuk vendégül. Köszönjük az információkat, szükség van ezekre az egyeztetésekre, hiszen ez az egyik téma, ami a bizottságunkat érdekli a közeljövőben is. Úgyhogy várjuk legközelebb is az államtitkár urat.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy a bizottság soron következő ülésére várhatóan 2013. április 8-án, hétfőn 11.30 órakor kerül sor.

Tisztelt Bizottság! Más napirendi pont nem lévén engedjék meg végül, hogy áldott húsvéti ünnepet kívánjak mindenkinek, sok-sok locsolkodást, vigasságot és a bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 07 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: dr. Lestár Éva